

SUY NGHĨ RIÊNG TÔI VỀ
ĐẠI HỘI XII GIA ĐÌNH
PHAN THANH GIẢN & ĐOÀN
THỊ ĐIỂM CẦN THƠ HẢI NGOẠI
2008 TẠI CALGARY - TỈNH
BANG ALBERTA CANADA

CHS LÊ HOÀNG VIỆN

Tôi không tường thuật chi tiết Đại Hội XII – 2008 đã diễn ra trong ba ngày 18 – 19 và 20 tháng 7 năm 2008 tại Calgary thuộc tỉnh bang Alberta CANADA vì nghĩ rằng có nhiều đồng môn tham dự sẽ thực hiện và phổ biến diễn tiến đó trong điều kiện có được của mình. Ở đây tôi chỉ nêu lên những suy nghĩ riêng tôi về một đại hội, có thể do cảm nhận khách quan của mình, cho là “**nhieu đổi mới, nêu bật lòng “Tôn Sư Trọng Đạo” và “thật sự sum họp - ấm cúng trong một đại gia đình PTG & ĐTD” đúng như lòng mong ước của mình suốt 12 lần tham dự đại hội đã qua.** Dĩ nhiên cảm nhận đó có thể không được sự đồng nhất của nhiều người, nhưng nếu tôi không nói hôm nay... để một thời gian sau mọi sự đã rơi vào quên lãng là điều đáng tiếc. Tôi xin đề cập thẳng điểm đặc biệt đó, có khi phải dài dòng để diễn đạt ý mình.

T Trước hết là nghi thức khai mạc. Phần đông trước khi vào nội dung chính của chương trình là phần *chào quốc kỳ và hát quốc ca* (Canada và VNCH) đến *phút mặc niệm* là xong. Nhưng ở đại hội lần này, trước khi nhạc mặc niệm gần

chấm dứt là tiếng sáo đưa theo âm thanh từ nhỏ đến lớn dần để một giọng nữ ngâm bốn câu thơ trích trong các giai phẩm, đặc san từ số đầu tiên đến số 13 được sử dụng cho chuyên mục giới thiệu TRANG ẢNH LƯU NIỆM: ***“Xa tấp rồi em những tháng năm. Sân trường lớp học đã mù tằm. Bạn bè ngày cũ giờ trôi giạt. AI MẮT, CÒN AI GIỮA LẮNG THÂM ?”***... đã minh họa thêm cho giây phút thiêng liêng mặc niệm tưởng nhớ đến Thầy Cô và đồng môn quá vãng thật xúc động trong không khí nghiêm trang, sâu lắng. Được biết, đây là sáng kiến của một thành viên trẻ trong ban tổ chức, nhưng để được chấp nhận đưa vô chương trình không phải là chuyện dễ dàng. Qua những lần ráp nối, tập thử từ lúc không có đệm sáo đến khi âm thanh của tiếng sáo được hoà quyện vào giọng ngâm ở những lần tập sau cuối, đã gây được sự đồng thuận của toàn ban tổ chức mới chính thức xuất hiện trong đại hội lần này.

2 **Phân trao Plaque luân lưu.** Thông lệ thì Trưởng Ban Tổ Chức đại hội năm trước 2007 (CHS Võ Lê Thơ) được mời lên để trao Plaque luân lưu cho Trưởng Ban Tổ Chức năm nay 2008 (CHS Lư Hinh). Nhận được Plaque luân

lưu xem như chính thức nhận lãnh trách nhiệm và Trưởng Ban Tổ Chức sẽ đọc diễn văn tuyên bố khai mạc đại hội; đại phương này sẽ được lưu giữ Plaque cho đến đại hội năm sau lại tiếp tục bàn giao qua nghi thức trao Plaque như vậy.

Chú thích ảnh 1& 2: CHS Võ Lê Thơ (trưởng ban tổ chức ĐH XI-2007) trao Plaque luân lưu cho CHS Lư Hình (trưởng ban tổ chức ĐH XII – 2008) và các thành viên lần lượt nhận

...

Nhưng sáng kiến mới của BTC Calgary là, khi đồng môn Trưởng Ban nhận được Plaque, không đọc diễn văn khai mạc, lần lượt chuyển tay cho tất cả thành viên trong BTC với lời giới thiệu tên từng người khi được cầm tấm Plaque giơ cao trong niềm hân hoan cho đến người sau cuối (được sắp xếp di chuyển đến đứng xen chính giữa giơ cao lên) rồi tất cả đồng hô to bốn chữ “KHAI MẠC ĐẠI HỘI” vang cả hội trường. Công việc thật sự đã diễn ra rồi xem như đơn giản, nhưng suốt mười một lần đại hội trước, chưa có ai nghĩ ra được sự tổng hợp vai trò tổ chức này. Để có được hình ảnh biểu hiện sự đồng nhất như thế, tôi nghĩ chắc BTC đã phải hội họp, bàn bạc tranh cãi nhiều lần mới thông qua được chớ không riêng một người. Điểm nổi bật qua sáng

kiến mới chính là ở chỗ này – niềm vui và hãnh diện ở chỗ này. Bởi vì không riêng người Trưởng Ban Tổ Chức phải đọc lời phát biểu với bài viết sẵn, mà với sự tuyên bố ngắn gọn trên đã chứng minh được giây phút hân hoan nhất khi toàn ban tổ chức cùng tuyên bố, xem như chính mình đã long trọng nhận lãnh trách nhiệm tổ chức.

Chú thích ảnh 3: Múa lân chào mừng Đại Hội. Ba đầu lân đã “phun” ra 3 từ liền: CHÀO MỪNG THẦY CÔ (Nguyễn Kim Long – bia phải), ĐÔNG MÔN THÂN HỮU (Lê Tuấn Khải – bia trái), THAM DỰ ĐẠI HỘI (Lư Hinh – giữa, cầm).

3 Lòng “Tôn Sư Trọng Đạo” gây xúc động đến rơi nước mắt. Tôi từng là thành viên trong BTC hai lần đại hội tại Houston, và cũng đã tham dự tất cả 12 lần đại hội toàn thế giới (kể cả lần này), mới khám phá ra lòng “Tôn Sư Trọng Đạo” được tô đậm nét ở kỳ Đại Hội XII – 2008 tại Calgary. Làm sao không dần được nước mắt khi thấy trên sân khấu quý Thầy Cô được trân trọng mời lên ngồi trên những chiếc ghế có chỗ dựa, nhìn xuống hội trường, mà tất cả bên dưới là môn sinh và gia đình, không có nhiều quan khách hay thân hữu bên ngoài gia đình PTG & ĐTĐ như các năm trước. Có thể nói thành phần tham dự Đại Hội lần này đúng là hợp mặt gia đình cựu học sinh trung học PTG & ĐTĐ Cần Thơ từ

khắp nơi trên thế giới về đây sum họp – nói rõ hơn là vui “XUÂN TRONG NẮNG HẠ”, vì trước khi mời quý Thầy Cô lên sân khấu, với tiếng trống thúc giục đoàn lân từ ngoài cửa vào, gợi nhớ những cái Tết năm xưa nơi quê nhà. Ba đầu lân đã múa chào Thầy Cô và đồng môn rồi một lên sân khấu, một bên góc phải và một ở giữa hội trường tiếp tục múa. Trước khi kết thúc, mỗi đầu lân đã phun ra một tấm biểu ngữ mang dòng chữ: “CHÀO MỪNG THẦY CÔ”. “ĐỒNG MÔN THÂN HỮU”. “THAM DỰ ĐẠI HỘI”... trong tiếng vỗ tay cả hội trường.

Chú thích ảnh 4: Mời quý Thầy, quý Cô lên ngồi hàng ghế đặt trên sân khấu nhìn xuống, CHS Diệp Tấn Thông bày tỏ lòng “tôn sư trọng đạo”, BTC đã mang dâng “trà Hiếu Đạo” và khoát lên vai Thầy Cô chiếc “áo Nghĩa Tinh”. Xin kể từ trái sang phải: GS Nguyễn Trường Hải, GS Phan Thanh Thư (hai GS đã bị khuất sau Diệp Tấn Thông), GS Chung Phước Khánh, GS Nguyễn Trung Quân, GS Phạm Văn Đàm, Thầy Hồ Văn Chiếu, GS Lưu Khôn, GS Nguyễn Văn Bằng, Cô Trương Thị Bích Thủy (phu nhân cố GS Trương Quang Minh), GS Huỳnh Thị Hoàng Mai, GS Nguyễn Thị Hương và GS Phan Thoại Cúc.

Đồng môn Diệp Tấn Thông bước ra cúi chào Thầy Cô và anh đã phát biểu (xin lược ghi đầy đủ lời phát biểu này):

Kính thưa Thầy.

Kính thưa Cô,

Lẽ ra hàng năm - mỗi độ Xuân về - chúng con phải đến tận nhà Thầy để thăm viếng, để chúc THO, để TỎ LÒNG HIẾU ĐẠO – Công Thầy Ôn Cô đã chăm lo dạy dỗ chúng con trở thành những người có tri thức, có đạo nghĩa để phụng sự cho quê hương đất nước.

Nhưng vì thời cuộc, vận nước đổi thay, Thầy trò chúng ta mỗi người phải xa quê đi mỗi ngã. Mùa Xuân cũng biến biệt mù tăm. Có chăng là những ngày Đông lạnh, Thu buồn, ngòi hảm hiu nhớ về ngôi trường cũ, đếm lại bạn cũ trò xưa, nhắm lại xem Ai mất còn ai giữa lặng thầm!

Kính thưa Thầy, Kính thưa Cô,

Dù mùa Xuân không còn trên đất khách; dù hoàn cảnh chúng con ly hương tán mạn, vất vả khó khăn. Cho dù ... và dù lý do gì đi nữa, chúng con luôn cảm thấy mình thật có lỗi vì phải để Thầy Cô tuổi đã già, sức đã yếu mà còn phải vất vả lặn lội ngàn trùng về dự Đại Hội hàng năm, để thăm lại những đứa học trò một thời ngộ nghịch của mình.

Dù vẫn biết rằng, Thầy không BUỒN, Cô không TRÁCH, nhưng chúng con luôn cảm thấy mình thật BẤT ĐẠO; và hôm nay xin được dâng chén TRÀ HIẾU ĐẠO này để ta lỗi cùng Thầy Cô...

Các bạn trong ban tổ chức đã bung các tách trà ra mời từng Thầy Cô với lòng cung kính khiến mọi người bên dưới chúng kiến hình ảnh tuyệt vời của “Tôn Sư Trọng Đạo” mà đồng môn Thông vừa nói “xin được dâng chén trà hiếu đạo để tạ lỗi cùng Thầy Cô”. Bạn Thông rung rung nước mắt, tiếp:

Kính thưa Thầy, kính thưa Cô,

Trải dài trong đời sống đã qua và ngay cả trong tương lai, chắc hẳn Thầy Cô có nhiều lúc rất vui, rất hạnh diện, rất mãn nguyện khi nhìn thấy HỌC TRÒ mình, con cháu mình đã được THÀNH DANH, HIỂN ĐẠT.

Bên cạnh đó, chắc không sao tránh khỏi những tháng ngày CÔ ĐƠN, QUANH QUẾ, thậm chí đôi khi lại âm thầm chịu đựng một cơn đau nào đó đang hoành hành trong thân

thể của mình. Thầy Cô không muốn thổ lộ cùng ai, vì sợ con cháu, học trò của mình thêm bận tâm lo lắng.

Để được chia sẻ cùng Thầy Cô trong những tháng ngày CÔ ĐƠN, LÃNG LẼ đó, chúng con xin được khoát lên vai Thầy Cô chiếc áo NGHĨA TÌNH, chất chứa tất cả tâm lòng

TÔN SU
TRONG ĐẠO
của chúng con,
và mong Thầy
Cô cảm nhận
được: Chúng
con luôn
ĐANG Ở BÊN
THẦY CÔ và
MÃI MÃI
NHỚ ON
THẦY CÔ.

Chú thích ảnh 5:

Dòng chữ thêu trên chiếc “áo Tình Nghĩa”.

Khi bạn Thông phát biểu gần cuối, các thành viên trong BTC đã lần lượt bước lên bên phải sân khấu, rồi đi hàng dọc đứng phía sau mỗi Thầy Cô. Mọi động tác rất đều đặn và cân xứng, để khi bạn Thông nói “*Chúng con xin được khoát lên vai Thầy Cô chiếc áo NGHĨA TÌNH...*” thì các chiếc áo đó được cung kính quàng lên vai Thầy Cô. Chiếc áo phía trước có thêu **hiệu đoàn Thanh Thanh Giản**, hai bên có chữ **PTG & ĐTD** và dòng chữ **Đại Hội XII – 2008 Calgary – Alberta – Canada** bên cạnh lá cờ đất nước **Canada**.

Nếu bạn có máy quay phim ghi được hình ảnh đầy xúc động này, và máy được “lia” qua từng bàn sẽ nhìn thấy được những giọt nước mắt làm nhoà đi những đôi kính lão trong khắp hội trường. Chính tôi cũng ràn rụa nước mắt trước hình ảnh vô cùng xúc động và quý hiếm này trong một phòng của nhà hàng chứa trên 250 người thật sự trong gia đình PTG &

ĐTĐ mà không có thân hữu bên ngoài. Đây cũng là điểm son mà BTC đã tạo được nét mới cho đại hội lần này.

4. Phát hành Đặc san 13. Đặc san để trên bàn đặt giữa sân khấu, có đặt bằng lá cờ hiệu đoàn PTG & ĐTĐ màu xanh dương đậm. Khi giới thiệu ra mắt mới được giở ra và đưa lên trình diện trước hội trường. Cũng không chuyển đặc san đến từng bàn như các đại hội trước đã làm, BTC nêu lý do không phát tại chỗ ngại bị thức ăn trên bàn có thể làm dính dơ, mời tất cả khi kết thúc đại hội, khi ra cửa sẽ được nhận tận tay để mang về lưu niệm. Đây cũng là một ý kiến cần trân trọng, bởi vì, *tôi nghĩ rằng BTC muốn mọi người*

cùng theo dõi diễn tiến phần còn lại của chương trình, nếu có cuốn báo trên tay sẽ bị phân tâm và làm cho không khí họp mặt trong hội trường sau khi phát hành báo sẽ ôn ào và loãng dãn đi. Đó là không đề cập tới việc người tham dự ra về trước khi kết thúc đại hội.

Chú thích ảnh 6: Bia Đặc san 13 phát hành tại Đại Hội 2008 tại Calgary Canada

Như ban đầu tôi có nêu, “tôi không tường thuật chi tiết Đại Hội...”, nên không dám lạm bàn đến nhiều vấn đề “gai góc” khác. Tôi chợt nhớ đến ý kiến của đồng môn Phan Thị Thu Mai, một thành viên trong BTC đã viết trong LÁ THƯ THÁNG BA đăng trên trang nhà ptgtdcanada.com, sau đó trang nhà ptgtdusa.com đã giới thiệu lại trên mục HƯỚNG VỀ ĐẠI HỘI 2008. Kết thúc lá thư này Thu Mai viết: “những thành viên “trẻ trẻ” trong BTC đều bận đi làm toàn thời gian, không thể cáng đáng phần ẩm thực cho ngày Tiền hội, nên đành liều mà đặt mấy trăm phần ăn buffet tại nhà hàng chứ không phải giàu có chi cả” và “Nỗi ưu tư của quý Thầy Cô và Niên trưởng là làm sao có được “những thế hệ tiếp nối” để Đại hội hằng năm của trường chúng ta mãi còn tiếp tục và tiếp tục tổ chức, cho nên nhóm người “trẻ trẻ” Calgary chúng em đã can đảm tiên phong đứng lên, ước mong Đại gia đình PTG-ĐTĐ hải ngoại dang tay đón đỡ, xin hãy ủng hộ và giúp đỡ chúng em: ỦNG HỘ TUYỆT ĐỐI và GIÚP ĐỠ TỐI ĐA để những kỳ Đại hội sau sẽ còn thêm những đôi vai dám đứng ra gánh vác”. Lời “trần tình” đó, qua 3 ngày Đại Hội đã chứng minh được sự trung thực của nó. Ngoài các anh Lư Hình, chị Lê Ngọc Bạch và anh Ngô Minh Hoàng, anh Nguyễn Kim Long... là thế hệ rời trường giữa thập niên 1960 về trước..., còn lại đều rời trường vào thập niên 1970 như Diệp Tấn Thông, Phan Thị Thu Mai, Nguyễn Ngọc Thạch, Thái Thị Danh, La Mỹ Yên, Lê Tuấn Kiệt, Đặng Thành Tài,... thậm chí Lê Tuấn Khải rời trường năm 1980. Có già có trẻ cùng nhau chung lo tổ chức Đại Hội là một yếu tố cần thiết, quan trọng... để mang lại hiệu quả, bởi tôi bắt gặp ở đó từng vụ việc đưa ra bàn bạc đều có sự dẫn đo cân nhắc của người lớn tuổi và tính năng động tháo vát của thế hệ trẻ. Mọi người ai cũng “hy sinh” điều kiện và thời gian của riêng mình để lo cho Đại Hội. Chẳng hạn vợ chồng Nguyễn Ngọc Thạch – Thái Thị Danh đã hai lần về lại Cần Thơ để chạy lo đủ điều, từ hình ảnh, tài liệu đặc biệt, đến phong màn trang trí sân khấu, tiếp xúc và thực hiện Video clif (đáng lý có một công trình to lớn khác để trình

chiếu trước đại hội, nhưng không thành vì nhiều vấn đề tế nhị và cũng để an toàn cho quý Thầy Cô còn đang ở quê nhà), lại còn túc trực tại phòng 911 của khách sạn Delta để trực tiếp giải quyết suốt thời gian Đại Hội. Anh Nguyễn Kim Long và hiền thê là Nguyễn Thị Anh Phụng đã phải “vật lộn” với từng trang bài và in ấn đặc san, còn phải lo phân phối mới văn nghệ tập trung đi vào chủ đề nhằm đáp ứng tâm tư tình cảm của người dân đồng bằng miền Nam khi dự đại hội. Lê Tuấn Kiệt & Lê Thị Thanh Thủy và La Mỹ Yến & Thẩm Khang lo việc tiếp xúc khách sạn và du ngoạn; trong khi Đặng Thành Tài, Lê Tuấn Khải và Lư Hình, Ngọc Bạch, Minh Hoàng v.v... lo việc đưa rước lui tới như con thoi. Tất cả đều mệt nhọc vất vả với ước mong Đại Hội tại thành phố Chân Đồi “XUÂN TRONG NẮNG HẠ” mang lại cho quý Thầy Cô, quý đồng môn những ngày họp mặt sum vầy trong tình gia đình thắm đượm yêu thương. Và, theo tôi ước mong đó đã thành sự thật.

Tổ chức nào cũng có những điều khó khăn vượt ra ngoài ý muốn; có những vấn đề gây nên ray rứt trong lòng không sao tránh khỏi. Nhưng tôi nhớ, chị Võ Lê Thơ trong bài phát biểu trong đại hội lần thứ VIII năm 2004 tại Phoenix – Arizona – Hoa Kỳ, đại ý: *“trong bàn bạc tranh luận nhau để tìm một sự thống nhất chung, có thể bất đồng nhưng không nên để bất hoà. Những điều nào đã thống nhất ý kiến với nhau thì cùng thực hiện và phổ biến rộng rãi để nhiều người cùng chia sẻ. Điều nào tranh luận chưa kết thúc hoặc không đi đến kết quả thì khi ra khỏi phòng họp nên bỏ lại bên trong, đừng nên tiết lộ ra ngoài, vì chẳng mang lợi chút nào mà còn có thể bị luồng thông tin nhiễu gây mất đoàn kết”*. Tôi xin mượn ý kiến trên để kết thúc bài viết này. Chân thành cảm ơn toàn thể BTC đại hội XII Calgary đã tạo nên một đại hội mà tôi nghĩ rằng thật sự thành công như mong ước và đã để lại trong lòng người tham dự một dấu ấn đậm sâu. Xin lặp lại 4 câu thơ tôi viết cách đây 21 năm, thời gian bài thơ ra đời cách đây bằng với cuộc nội chiến Bắc Nam của quê hương chúng ta (1954 – 1975) đã in trang 107 tập thơ NHỮNG CHẶNG ĐƯỜNG THƠ - bản thảo lưu lại của

tôi, mà khi ngồi trên chuyến xe du ngoạn trở về tôi đã đọc sau khi nghe nhiều lời cảm ơn, chia biệt nhau đến rơi nước mắt: “*Có sáo mồn khi nói tiếng cảm ơn? Nhưng ngôn ngữ khó tìm lời thay thế. Bởi tình người muôn đời vẫn trẻ. Cảm ơn nhau. Xưa cũ. Mãi thâm sâu!*” (tháng 10/1987)

Xin cảm ơn quý Thầy Cô và quý đồng môn, quý bạn đọc đã dành thời gian quý báu đọc những dòng ghi vộ về suy nghĩ của riêng tôi nhân đại hội XII – 2008 năm nay đã diễn ra và kết thúc.

Chú thích ảnh 7: Toàn BTC Đại Hội (từ trái sang phải): Lư Hình, Lê Tuấn Kiệt, Đặng Thành Tài, Lê Tuấn Khải, Thẩm Khang, Trương Thị Mỹ Nhung, Lê Thị Thanh Thủy, Lê Ngọc Bạch, Phan Thị Thu Mai, Thái Thị Danh, La Mỹ Yến, Nguyễn Thị Anh Phụng, Nguyễn Kim Long, Diệp Tấn Thông, [(trong ảnh thiếu Ngô Minh Hoàng (đứng bên phải Lư Hình và Nguyễn Ngọc Thạch đứng bìa bên trái Diệp Tấn Thông chỉ thấy nửa mặt, máy ảnh không ghi được, thành thật xin lỗi)].

Houston, 24 tháng 7 năm 2008

LÊ HOÀNG VIỆN